

ΤΟ ΧΑΚΙ ΟΙΚΟΣΥΣΤΗΜΑ ΤΟΥ ΕΜΠ

Τα νοσοκομεία δεν μοιάζουν καθόλου με τις φυλακές. Τα ψυχιατρεία δεν μοιάζουν καθόλου με τα στρατόπεδα. Τα πανεπιστήμια δεν μοιάζουν καθόλου με τα δικαστήρια. Πείτε το πολλές φορές γιατί μόνο έτσι θα καταφέρετε να το πιστέψετε ή διαβάστε πολλές προκηρύξεις της αριστεράς. Όλες οι αριστερές οργανώσεις της χώρας, τώρα που όλος ο πλανήτης μυρίζει μπαρούτι και δεν μας κρύβουν πως υπολογίζουν κάποιοι από εμάς να μπουν σε φέρετρα τυλιγμένα με σημαίες για το καλό της πατρίδας, έχουν βαλθεί να γράφουν για την «πολεμική οικονομία», μόνο που την διαχωρίζουν από την κανονική οικονομία: άλλο πράγμα το εμπόριο κι άλλο πράγμα ο πόλεμος λένε, παρότι και τα δύο ορίζονται από τους ίδιους νόμους. Στο ίδιο στυλ, είναι άλλο το κοινωνικό κράτος (τα πανεπιστήμια, τα νοσοκομεία και τα σχολεία) και είναι άλλο ο στρατός και η αστυνομία, παρότι συνιστούν απλά διαφορετικούς μηχανισμούς του κράτους.

Έχει σημασία να παρακολουθήσουμε για λίγο το επιχειρήμα τους. Λένε πως το πανεπιστήμιο μεταχειρίζεται τον λόγο ή την ιδεολογία, ενώ αντίθετα ο στρατός μεταχειρίζεται την βία για να πετύχει τους στόχους του. Φυσικά ξεχνάνε πως η βία είναι συμβολική και η ιδεολογία βίαιη και πως με την βία και

Εικόνα 1. Το Ε.Μ.Π. δουλεύει με τον Ισραηλινό στρατό. Αφίσα που τυπώθηκε και κολλήθηκε τον Δεκέμβριο του '25 σε δρόμους και σε σχολές της Αθήνας από το Αυτοδιαχειριζόμενο Στέκι Αρχιτεκτονικής.

την ιδεολογία επιτελείται μια κοινή διαδικασία: η παραγωγή του πειθαρχημένου, του καλού υποκειμένου που είναι προϋπόθεση για την λειτουργία κάθε κράτους και την κερδοφορία κάθε αφεντικού. Ξεχνάνε επίσης πως το κράτος είναι ένας συλλογικός καπιταλιστής, που με την βία και την ιδεολογία οργανώνει την διευρυμένη αναπαραγωγή του συνολικού κοινωνικού κεφαλαίου. Με άλλα λόγια, οργανώνει την μελλοντική του αναπαραγωγή και δεν αρκείται απλά στην νομιμοποίησή του επί του παρόντος.

Για να έρθουμε στο θέμα μας, λοιπόν, όπως το μαζικό πανεπιστήμιο και οι νεολαίες του είχαν οργανική σχέση με τον πόλεμο, όπως απέδειξαν οι δύο μεγάλοι πόλεμοι του 20ου αιώνα, έτσι και το ερευνητικό πανεπιστήμιο του 3ου παγκόσμιου «ψυχρού πολέμου» και του «πολέμου ενάντια στην τρομοκρατία» είναι οργανικά συνδεδεμένο με τον πόλεμο. Και όχι με τον πόλεμο γενικά. Αλλά με τον πόλεμο έτσι όπως τον διεξάγει το κάθε κράτος ξεχωριστά. Έτσι, πολύ προφανώς βλέπουμε τους καθηγητές της οικονομικής γεωγραφίας και των διεθνών σχέσεων, από θέση βουλευτή κι από θέση ειδικού να βομβαρδίζουν για εθνικά δίκια που απαιτούν ΑΟΖ μέχρι και τη διώρυγα του Σουέζ. Λιγότερο προφανής είναι όμως η εμπλοκή των ανώτατων τεχνολογικών ιδρυμάτων και των θετικών σπουδών στα σχέδια του ελληνικού ιμπεριαλισμού.

Τον Δεκέμβριο του 2025, οι συντρόφισσες από το Αυτοδιαχειριζόμενο Στέκι Αρχιτεκτονικής στην Αθήνα κόλλησαν μια αφίσα που έγραφε τα παρακάτω, πολύ σωστά:

«Η Intracom Defense, η μεγαλύτερη ιδιωτική πολεμική βιομηχανία στην Ελλάδα, του ομίλου Κόκκαλη, έχει περάσει πλέον στα χέρια των σιωνιστών. Η εξαγορά αυτή από τον μεγαλύτερο κρατικό κατασκευαστή drones του Ισραήλ (IAI- Israel Aerospace Industries) είναι ένας τρόπος ο ισραηλινός στρατός να εισχωρήσει στις ευρωπαϊκές και νατοϊκές συμπράξεις και να επωφεληθεί από ευρωπαϊκά προγράμματα και κονδύλια. Το Εθνικό Μετσόβιο Πολυτεχνείο και η Intracom Defense είναι σε άμεση συνεργασία, καθώς συμμετέχουν από κοινού σε 3 ερευνητικά προγράμματα (S.W.I.F.T., Cassata και D-thor), ενώ στα δύο πρώτα το Ε.Μ.Π. έχει κεντρικό ρόλο συντονιστή. Τα εργαστήρια του Ε.Μ.Π. δουλεύουν απευθείας για τα drones και τον εξοπλισμό του ισραηλινού στρατού. Επινοούν και εξελίσσουν την απαραίτητη τεχνολογία εξόντωσης που εφαρμόζεται τώρα στα σώματα των Παλαιστινίων. Και όλα αυτά με τις πλάτες και τις εγγυήσεις του ελληνικού κράτους.»

ΟΙ ΔΟΥΛΕΙΕΣ ΓΙΑ ΤΟΝ ΣΤΡΑΤΟ ΕΙΝΑΙ ΔΟΥΛΕΙΕΣ (ΚΑΙ ΕΙΝΑΙ ΓΙΑ ΤΟΝ ΣΤΡΑΤΟ)

Έχει σημασία εδώ να δούμε αναλυτικά κάποια από τα προγράμματα που εμπλέκουν τα ελληνικά πανεπιστήμια με τον στρατό προκειμένου να καταλάβουμε καλύτερα την διαδικασία με την οποία αυτό συμβαίνει. Ας δούμε, λοιπόν, το πρόγραμμα Cassata που είναι αρκετά πληθωρικό, καθώς σ' αυτό συμμετέχουν 27 οργανισμοί από 9 διαφορετικά κράτη.

Αρχικά πρέπει να σημειώσουμε πως το Cassata είναι ένα πρόγραμμα που έχει καθαρό στρατιωτικό ενδιαφέρον καθώς ήδη από την πρώτη πρόταση στην περιγραφή του βλέπουμε πως αφορά στρατιωτικούς σκοπούς (defence). Το σχέδιο του προγράμματος περιλαμβάνει τον σχεδιασμό και την παραγωγή ενός συστήματος που θα χρησιμοποιεί την τεχνητή νοημοσύνη προκειμένου να συνδέσει ένα σύνολο από συστήματα αισθητήρων και ραντάρ με σκοπό να προειδοποιεί τον στρατό και να βοηθάει στην λήψη γρήγορων αποφάσεων. Στην πραγματικότητα είναι ένα υψηλών απαιτήσεων πρόγραμμα επιτήρησης και αναγνώρισης που έχει εκπαιδευτεί με δεδομένα από διαφορετικά πολεμικά μέτωπα και γι' αυτό μπορεί να αναγνωρίσει και να αισθανθεί μελλοντικούς κινδύνους και στη συνέχεια να ενημερώσει γι' αυτούς.

Η ημερομηνία έναρξης του προγράμματος είναι η 1η Δεκεμβρίου 2023 και η διάρκεια του είναι 36 μήνες, με συνολικό μπάτζετ στα € 24.957.868,55. Κεντρικός συντονιστής του προγράμματος είναι το ΕΠΙΣΕΥ (Ερευνητικό Πανεπιστημιακό Ινστιτούτο Συστημάτων Επικοινωνίας) της σχολής Ηλεκτρολόγων Μηχανικών του ΕΜΠ, με διευθυντή τον Ιωάννη Ψαρρά και διευθυντή έρευνας & ανάπτυξης τον δρ. Άγγελο Αμδίτη. Στο πρότζεκτ συμμετέχουν: το Ίδρυμα Τεχνολογίας και Έρευνας· η Satways LTD -μια ελληνική εταιρία που παράγει εφαρμογές ασφάλειας και ελέγχου εστιασμένες στις ανάγκες της πολιτικής προστασίας, της αστυνομίας, του ελέγχου των συνόρων κ.λπ. με έδρα την Αθήνα και υποκαταστήματα στον Βόλο και την Πάτρα.¹ Συμμετέχουν επίσης η Intracom Defence που ανήκει σε ποσοστό 90,91% στην Israel Aerospace Industries από το 2023. Η Infilii, μια εταιρία με έδρα στον Ζωγράφου και με σταθερή συνεισφορά στην δημιουργία προτάσεων τεχνητής νοημοσύνης για την ασφάλεια και την επιτήρηση. Η Infilii έχει ξεκινήσει να φτιάχνει επίσης και το UUV Synoris, ένα μη επανδρωμένο υποβρύχιο σκάφος. Τέλος, σε ρόλο συμβούλου, συμμετέχει στο πρότζεκτ η DBC diadikasia (βασικός μέτοχος της οποίας είναι ο Κώστας Σάκκαρης, μελλοντικός συμπέθερος του Έλληνα πρωθυπουργού), μια εταιρία που είχε

αντίστοιχη συμβολή στα προγράμματα *Εξοικονομώ και Σπίτι μου II*.

Βλέπουμε, λοιπόν, πως το ελληνικό πανεπιστήμιο δεν αρκείται απλά να συμμετέχει συγκαλυμμένα σε στρατοαστυνομικά προγράμματα. Παλαιότερα π.χ. εντοπιζαμε χρηματοδοτήσεις από το σύμπλεγμα της ασφάλειας μέσα σε αθώα ερευνητικά προγράμματα. Αντίθετα, η ελληνική Ακαδημία αναλαμβάνει πλέον συντονιστικό ρόλο στην παραγωγή στρατιωτικής τεχνολογίας, στοχεύοντας ανοιχτά σε συνεργασία με τις μεγάλες βιομηχανίες του κλάδου. Παράλληλα, βλέπουμε πως δίπλα στο εργαστήριο του ΕΜΠ δημιουργείται ένα οικοσύστημα το οποίο πατάει σταθερά μέσα στην πολεμική βιομηχανία και δουλεύει γι' αυτήν. Το οικοσύστημα αυτό δεν είναι σκοτεινό ή μακρινό. Αντίθετα έχει τα γραφεία του μέσα στις γειτονίες μας και στις πολυκατοικίες που μένουμε. Αντίστοιχα και οι ερευνητές του δεν είναι καθόλου χακί: είναι οι IT της διπλανής πόρτας, που δουλεύουν λίγο από το γραφείο και λίγο από το σπίτι και εδώ και κάποια χρόνια έχουν δει τα εισοδήματά τους να εκτοξεύονται – δεν είναι οι ίδιοι με αυτούς που γίνονται φροντιστές/τριες της τεχνητής νοημοσύνης, μην μπερδεύμαστε.

Παρόμοια δομή, ξανά με συντονιστή το ΕΜΠ, έχει και το πρόγραμμα SWIFT. Ένα πρότζεκτ που προσπαθεί να δημιουργήσει για τον στρατό μεθόδους καθαρισμού υδάτων προκειμένου να μπορούν να γίνονται ευκολότερα υποθαλάσσιες στρατιωτικές επιχειρήσεις. Η αφητηρία του πρότζεκτ ήταν επίσης το 2023 και το συνολικό του μπάζτζετ είναι 3.969.852 ευρώ. Μαζί με το ΕΜΠ συμμετέχει το ερευνητικό Δημόκριτος, η Στρατιωτική Σχολή Ευελπίδων και η Intracom Defence.

Αν κοιτάξει κανείς προσεκτικά τις δουλειές του Μετσόβιου Πολυτεχνείου, θα δει πως αυτές στελεχώνονται σταθερά από μια σειρά ελληνικών εταιρειών: συμβουλευτικές (πχ. DBC Diadikasia), κατασκευαστικές (βλ. την Heron Engineering), εταιρίες που ασχολούνται με λύσεις αυτοματισμού, τεχνητή νοημοσύνη και μη επανδρωμένα συστήματα (βλ. Althus, Infili, Satways, iknowhow κ.ά.) και φυσικά με τον ίδιο τον ελληνικό στρατό, όπως πχ. την Ελληνική Αεροναυπηγική Βιομηχανία, το Ελληνικό Κέντρο Διαστήματος ή την Στρατιωτική Σχολή Ευελπίδων. Με κίνδυνο να υπεραπλουστεύσουμε, μπορούμε να πούμε πως το ελληνικό κράτος συμμετέχει σε ευρωπαϊκά προγράμματα για να δημιουργήσει στρατιωτικές τεχνολογίες και οπτικά συστήματα για τον εαυτό του, καθώς ό,τι παράγεται στο ελληνικό κράτος από ελληνικά εργαστήρια και ντόπια αφεντικά πρώτα και κύρια δουλεύει για τα ελληνικά εθνικά συμφέροντα.

Και υπάρχουν εγγυήσεις γι' αυτό. Μια από τις μεγαλύτερες τεχνολογικές εταιρίες που

Εικόνα 2. (αριστερά) Στιγμιότυπο από το διήμερο συνέδριο «Οικονομία του Πολέμου» που διοργανώθηκε στην Θεσσαλονίκη στις 22 και 23 Ιανουαρίου 2026 από την Ανωτάτη Διακλαδική Σχολή Πολέμου και το Τμήμα της Νομικής Σχολής του ΑΠΘ.

Εικόνα 3. (δεξιά) Η φωτογραφία τραβήχτηκε στις 23 Ιανουαρίου 2024 κατά την διάρκεια της τελετής εγκαινίων του ελληνικού παραρτήματος του Ευρωπαϊκού Ινστιτούτου Καινοτομίας

και Τεχνολογίας. Στο κέντρο ευθυτενής στέκεται ο «πρύτανης της συμφοράς», Παννάκης Χατζηγεωργίου, κακιά η ώρα του. Περιστοιχίζεται από τον δρ. Άγγελο Αμδίτη (αριστερά), δ/ντα σύμβουλο της I Sense Group και διευθυντή Έρευνας και Ανάπτυξης του Ερευνητικού Πανεπιστημιακού Ινστιτούτου Συστημάτων Επικοινωνιών και Υπολογιστών του ΕΜΠ. Πέριξ, λοιπά στελέχη του στρατοβιομηχανικού συμπλέγματος που αγνοούμε.

συμμετέχουν στα παραπάνω προγράμματα είναι η iknowhow. Η συγκεκριμένη είναι υποχρεωμένη από τον νόμο να δημοσιεύει τη σύνθεση του Διοικητικού Συμβουλίου της. Συνεπώς, χωρίς πολύ έρευνα μπορούμε να μάθουμε πως ο πρόεδρος του ΔΣ της, Γρηγόρης Κοτσικάρης, πριν ιδρύσει την εταιρία 25 χρόνια πριν, υπήρξε στέλεχος των ελληνικών ενόπλων δυνάμεων και πιο συγκεκριμένα του τμήματος κυβερνοασφάλειας. Αντίστοιχα, το μέλος του ΔΣ της, Παντελής Μιχάλης, είναι απόφοιτος (1991) της Σχολής Ευελπίδων και πριν ασχοληθεί με την επιχειρηματικότητα υπήρξε επίσης στέλεχος του ελληνικού στρατού. Βλέπουμε λοιπόν πως το είδος της επιχειρηματικότητας που συνεργάζεται με το ΕΜΠ και παράγει στρατιωτικές τεχνολογίες έχει πάνω του μια βαριά κρατική σφραγίδα χρώματος χακί.

Η ΧΡΕΩΚΟΠΙΑ ΤΗΣ ΗΘΙΚΗΣ

Είναι γνωστό πως η ηθική δεν παίζει ιδιαίτερο ρόλο εκεί που γίνονται δουλειές με πολλά μηδενικά. Για κάποια χρόνια, η ηθική καταγγελία των ερευνητών που δούλευαν σε τέτοια προγράμματα αρκούσε για να σκανδαλίσει ένα πανεπιστήμιο

που έκανε «έρευνα για τον λαό». Αρκούσε για να σκανδαλίσει, αλλά δεν ήταν αρκετή. Γνωρίζαμε καλά πως η ηθική ενός καριερίστα είναι εύπλαστη και προσαρμόζεται στην ιδιοτέλεια του ατομικού συμφέροντος. Πλέον τα πράγματα είναι χειρότερα. Ζούμε στην εποχή που τα συμφέροντα του λαού περνάνε μέσα από την βιομηχανία παραγωγής φερέτρων.

Τα φέρετρα σχεδιάζονται αρχικά για άλλους, στο τέλος όμως πάντα προορίζονται να ταιριάζουν για τους εργάτες και τις εργάτριες. Οι ερευνητές, πλέον, δεν έχουν κανένα ηθικό ζήτημα. Δουλεύουν για τον στρατό και δεν το κρύβουν. Δεν το κάνουν συγκαλυμμένα, αυτοί είναι οι συντονιστές του προγράμματος, αυτοί μιλάνε με τους χακί μπιζνεσμεν κι από αυτούς εισπράττουν τις προμήθειες και τα δώρα τους. Έχουν αυτή τη βαριά συνείδηση που είχαν οι κατασκευαστές της ατομικής βόμβας στο Λος Άλαμος: «είναι όλοι τους καθάρματα» και το γνωρίζουν. Δεν πρέπει να στραβοκοιτάζουμε, πρέπει να τους βλέπουμε στα μάτια και να τους βλέπουμε όπως είναι: Έλληνες πατριώτες που τρέφονται από τα φρούτα του πολέμου και δουλεύουν εναντίον μας.

1. Για παράδειγμα, για την προστασία των συνόρων Satways LTD έχει φτιάξει το πρόγραμμα Engage C31, το οποίο βγαίνει σε εκδοχή για στεριά και θάλασσα και προσφέρει μέσω ενός συστήματος δορυφορικών λήψεων την άμεση καταγραφή και αναγνώριση στόχων που κινούνται γύρω από τα ελληνικά (και όχι μόνο) σύνορα. Αντίστοιχα, έχει δημιουργήσει και το Fibersea ένα πρόγραμμα υποθαλάσσιας καταγραφής και άλλα όμορφα που μπορείτε να δείτε στον ιστότοπο της εταιρίας.